

PREEK DOOR DE WEEK

Leer ons bidden

4^e jaargang, nr.36, week 48
23 november - 28 november 2009

Gods gulle goedheid

*U bevoeit de bergen vanuit uw hoge zalen,
de aarde wordt verzadigd en vruchtbaar:
gras laat U groeien voor het vee
en gewassen die de mens moet verbouwen.
Zo zal hij brood winnen uit de aarde
en wijn die het mensenhart verheugt,
geurige olie die het gelaat doet stralen,
ja, brood dat het mensenhart versterkt.
(Psalm 104:13-15)*

Elke zaterdag rijd ik naar de supermarkt, zet ik mijn auto in de parkeergarage en vul ik mijn boodschappenkar met 'alles wat we nodig hebben'. Meestal sta ik een uurtje daarna weer bij mijn auto, maar nu met een volle kar en een lege portemonnee (bij wijze van spreken).

Gelukkig kan ik meer dan voldoende eten en drinken kopen voor ons gezin. Eerlijk gezegd zou het een stuk minder kunnen, want het is niet alleen 'dagelijks brood' wat ik mee naar huis neem. Er zitten ook allerlei luxe-artikelen en lekkernijen tussen. Ik weet maar al te goed dat er gezinnen zijn waar geen sprake is van overdaad, maar van tekort. En dan heb ik het nog niet eens over de mensen die zelfs niet kunnen voorzien in hun eerste levensbehoeften.

Ik sloot mijn ogen eens om te bidden voor mijn brood. De mensen rondom mij hielden beleefd hun mond, maar toen ik weer opkeek zei een van hen: "Ik hoef niet te bidden voor mijn brood, want ik heb er zelf voor gewerkt." Ik liet deze woorden even tot me doordringen en antwoordde: "Dan mag jij God danken voor het feit dat je werken kunt."

Hoe vanzelfsprekend is het dat we gezond zijn en voldoende eten en drinken hebben? Is het werkelijk onze persoonlijke verdienste dat we een dak boven ons hoofd hebben? Komt het door onze eigen inspanningen dat we kunnen genieten van een veelheid aan etenswaren en dranken?

Om over na te denken

Onlangs had ik een andere ervaring met een gebed voor het eten. Iemand dankte God de Vader, maar vroeg ook een zegen voor alle mensen die gewerkt hadden voor dit eten. Dat vind ik mooi. Laten we bij elke hap brood niet vergeten dat er boeren en bakkers gewerkt hebben. En als je het glas heft op 'het goede leven', breng dan ook eens een toast uit op Gods gulle goedheid.

Woorden voor onderweg

Schepper van het leven, wij danken U voor dagelijks brood en voor al het andere waar U ons rijk mee zegent.

Maak me niet arm, maar ook niet rijk

*Twee dingen vraag ik U, gun ze me zolang ik leef:
Houd me ver van leugen en bedrog.
Maak me niet arm, maar ook niet rijk,
voed me slechts met wat ik nodig heb.
Want als ik rijk zou zijn, zou ik U wellicht verloochenen,
zou ik kunnen zeggen: "Wie is de Heer?"
En als ik arm zou zijn, zou ik stelen
en de naam van mijn God te schande maken. (Spreuken 30:7-9)*

Soms, als mensen zich beklagen dat ze zo weinig van God zien in hun leven, denk ik wel eens: ik wou dat het wat slechter met je ging. Je hebt alles wat je hart begeert, er ontbreekt niets aan je geluk. Behalve dan datgene waar je eigenlijk het meest naar verlangt: heel dicht te leven met God in de wetenschap dat Hij altijd voor je zorgt.

Mijn oma is jong weduwe geworden en toen het oorlog werd bleef zij alleen achter met vier kinderen. De jongste, mijn moeder, was één jaar oud. De dag brak aan dat er echt niets meer te eten was. En terwijl mijn oma aan de keukentafel haar nood in het gebed voor God bracht, hoorde ze iets. Een onbekende - God weet wie - gooide een envelop met tien gulden door de brievenbus.

Als kind hoorde ik dit verhaal en was onder de indruk van het feit dat onze hemelse Vader zo reëel voor ons wil zorgen. En tot op de dag van vandaag lees en hoor ik graag van mensen die kunnen getuigen van het dagelijks brood dat God hen gegeven heeft.

De schrijver van bovenstaande spreuken zegt dat hij niet rijk wil zijn, omdat de kans dan groter is dat hij God zou vergeten. Of zich zou afvragen: waar is God? Ik zie Hem niet.

De maand die de grootste aanslag doet op onze portemonnaie staat voor de deur. En we kunnen weer, tot in het absurde, kiezen uit duizenden soorten lichtjes, prullaria, ballen en luxe etenswaren.

Het is een groot wonder dat God soms toch nog gezien wordt in onze rijke, westerse, door geld en goederen verblinde wereld.

Gebed

Heer, U zegt dat we ons leven niet moeten laten beheersen door geldzucht, maar dat we genoeg moeten nemen met wat we hebben. U zegt dat U ons nooit zal afvallen en nooit zal verlaten. Dank U dat we vol vertrouwen kunnen zeggen: *De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen.*

(n.a.v. Hebreëën 13:5,6)

Je leven als één groot gebed

Allereerst vraag ik dat er voor alle mensen gebeden wordt, dat er smeekbeden, voorbeden en dankgebeden voor hen worden uitgesproken. (1 Timoteüs 2:1)

Paulus schrijft een brief aan Timoteüs om hem te bemoedigen en raad te geven. Hij benadrukt in bovenstaande tekst de betekenis van het gebed. In een brief aan de gemeente van Efeze (Efeziërs 6:18 uit Het Boek) schrijft hij: *'Bid voortdurend en laat u daarbij leiden door de Heilige Geest. Verslap daarin niet, maar houd vol en bid onafgebroken voor de andere christenen.'*

Uit recent onderzoek over geloof onder 2336 lezers van tijdschrift Margriet is gebleken dat 70% van de respondenten bidt, zowel gelovigen als niet-gelovigen. Sommigen doen dat twee minuten per dag en anderen twee uur, maar gemiddeld wordt er per dag twaalf minuten gebeden. De meesten doen dat op willekeurige momenten, anderen op vaste tijden, variërend van enkele keren per dag tot eenmaal per week. De motivatie om te bidden ligt voornamelijk in het idee dat deze mensen geloven dat ze door het gebed werkelijk iets kunnen bereiken, dat je er iemand gelukkiger mee kunt maken, dat bidden het genezingsproces bevordert, dat het voorspoed en geluk kan brengen. Een enkeling gaat er vanuit dat zijn gebed bepaalde (wereld)gebeurtenissen kan veranderen.

Toen ik de uitslagen van de geloofsenquête las, waarbij ook vermeld wordt dat er mensen gestopt zijn met bidden omdat ze niet meer gelovig zijn of teleurgesteld raakten nadat gebeden niet werden verhoord, vroeg ik me af of de oproep van Paulus om voortdurend te bidden wel haalbaar is.

Wat versta jij onder onafgebroken bidden? Is frequentie belangrijk of gaat het om de intentie?

Om over na te denken

Zondag vierden we het Heilig Avondmaal. Kan het misschien zo zijn, dat wanneer je Christus hebt aangenomen als jouw persoonlijke Verlosser en Heer en je je leven volledig aan Hem hebt toevertrouwd, je gebed kunt maken tot je leven en je leven tot één groot gebed? We staan midden in een samenleving die Gods machtige invloed zo hard nodig heeft en ook jouw en mijn gebed is van betekenis! *Laten we God danken, die ons door Jezus Christus, onze Heer, de overwinning geeft. (1 Korintiërs 15:57)*

Gebed

Vader, dank U voor het offer dat ons vrij maakt. Als dank voor wat U deed, wijden wij ons leven in gebed aan U toe. Leid ons door uw Geest, Heer. Amen.

Aanbidding vs vloeken

Uw naam worde geheiligd. (Matteüs 6:9)

Onze God is een verterend vuur! (Hebreeën 12:28,29)

Als ik rondkijk op mijn werk, herken ik de christenen over het algemeen vrij snel. Niet door hun fantastische gedrag (soms ook wel!) maar vooral doordat ze iets niet doen: vloeken. Als iemand niet vloekt is het erg vaak zo dat hij of christelijk is, of christelijk opgevoed is. (Natuurlijk zijn er uitzonderingen).

Sta je er wel is bij stil dat God alles hoort? Dus alle vloeken die er per dag geuit worden, alle keren dat iemand 'Jezus' roept omdat er een kopje kapot valt? Volgens mij is er geen enkele persoon die in onze maatschappij - bewust of onbewust - zo (vaak) onjuist wordt genoemd als God. Sommigen proberen Hem zelfs belachelijk te maken.

De Joden, ten tijde van het Oude Testament, hadden een enorme eerbied voor God. Deze eerbied was zo groot dat ze zijn naam liever niet noemden! Wat een verschil met onze maatschappij.

Nu denk ik dat het goed is dat we als christenen Gods naam wel aanroepen, als het maar is in het besef wie Hij is. In onze maatschappij is de eerbied behoorlijk uit het oog verloren. Mensen beseffen gewoon niet hoe groot God is! 'God is liefde' is erg populair, ook bij niet-christenen, maar heb je het wel eens over de tekst hierboven gehad? God is een verterend vuur! Een stuk minder populair misschien, maar daardoor niet minder waar. Je kunt niet met God sollen. We mogen door Jezus naar God toegaan en Hem Vader noemen, maar zonder Jezus...? Zonder Jezus zou ik heel bang zijn voor God!

Ik voel me altijd erg aangetrokken tot teksten als hierboven. Voor mij maken deze teksten God veel completer en groter. Gods liefde wordt zoveel groter als je beseft dat Hij juist niet zomaar over de zonden van ons heen kan stappen. Ondanks het feit dat Hij een verterend vuur is, is Hij ook een liefdevolle Vader. Deze combinatie vind ik prachtig. God is geen zwakkeling, God is niet wat wij willen dat Hij is. God is God, Hij is wie Hij is en wij mogen Hem eren, dankzij Jezus.

Vraag

Besef je hoe groot God is?

En hoe geweldig het is dat we Hem als Vader mogen kennen?

Gebed

Heer, dank U voor uw liefde. Dank U voor het feit dat we bij U mogen komen. Wij willen U eren om wie U bent.

Klagend bidden

*Hoe lang nog, Heer, zult U mij vergeten,
hoe lang nog verbergt U voor mij uw gelaat?
Hoe lang nog wordt mijn ziel gekweld door zorgen
en mijn hart door verdriet overstelpt, dag aan dag?
Hoe lang nog houdt mijn vijand de overhand?
Zie mij, antwoord mij, Heer, mijn God!
Verlicht mijn ogen, dat ik niet in doodsslaap wegzink.
Laat mijn vijand niet roepen: 'Ik heb hem verslagen',
mijn belagers niet juichen omdat ik bezwijk.
Ik vertrouw op uw liefde:
mijn hart zal juichen omdat U redding brengt,
ik zal zingen voor de Heer, Hij heeft mij geholpen. (Psalm 13:2-6)*

Bovenstaand gebed begint met een klaagzang van David. Hij voelt zich verlaten en heeft er geen vertrouwen meer in. In zijn beleving is God er niet en de vijand wel. Kunnen wij ons ook niet, door omstandigheden om ons heen, door God verlaten voelen? Hebben ook wij niet interne vijanden, zoals gevoelens van minderwaardigheid, jaloezie en verbittering, waardoor God uit ons leven lijkt te zijn?

Wat doet David met zijn grieven tegen God en zijn angst voor de vijand? Hij benoemt ze voor Gods aangezicht. Hij klaagt: *Hoe lang nog Heer?* Hij ontledigt zo zijn hart en dat blijft niet zonder gevolg. Hij komt er namelijk door op het spoor om tot God te bidden of Hij zich naar hem toe wil wenden: *Zie mij, antwoord mij, Heer, mijn God!* (vers 4). David wenst zijn lege hart met antwoorden van God gevuld te hebben.

Toch antwoordt God David niet in de zin dat Hij via een dialoog het woord tot David richt. Dat wil echter niet zeggen dat Davids worsteling niet het gewenste gevolg heeft. Want vanaf vers 6 is Davids vertrouwen in God namelijk weer hersteld. Door - verzen 4 en 5 - te verzoeken of God een beweging naar hem wil maken, gaat David vanaf vers 6 zelf een beweging naar God maken. Door het van God te verwachten, blijkt David ineens te ervaren dat hij al verbonden is met God. Hij krijgt er zo weer vertrouwen in. Hij juicht weer!

Vraag

Herken je bovenstaand gebed?

Gebed

Heer, als we het vertrouwen in U hebben verloren, mogen we ons in geklaag tot U wenden. Dank U wel dat U ons ook dan aanhoort en ons - aangedreven door uw Geest - ons bewustzijn van U wilt teruggeven. Amen.

Geloven als een kind

Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: "Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zo veel mensen?" (Johannes 6:8)

Een van mijn neefjes is bijna vier jaar. Afgelopen week kwam een vriendinnetje uit de kerk bij hem spelen. Haar moeder is vorig jaar overleden. Op een bepaald moment liep mijn neefje naar zijn moeder: "Mama, hebben alle kinderen een moeder?" Mijn schoonzus antwoordde dat alle kinderen een moeder hebben, maar dat niet alle kinderen haar kennen omdat sommige moeders al gestorven zijn. Haar zoon vroeg of de moeder van zijn vriendinnetje al in de hemel is. Toen zij bevestigend antwoordde, zei hij: "Dan is ze nu veilig in Jezus' armen." Vervolgens zette hij nummer drie van een cd op: Veilig in Jezus' armen. Dit verhaal ontroerde me. Zijn vertrouwen in zijn moeder, en vooral ook de conclusie die hij trekt. Gevolgd door de actie om een lied op te zetten. Geloven als een kind...

Eens, toen Jezus nog op aarde was, waren er enorm veel mensen naar Hem aan het luisteren. Toen het etenstijd werd, vroeg Jezus de discipelen om voor eten te zorgen. De discipelen hadden geen idee hoe ze dat moesten regelen, zo blijkt uit bovenstaande tekst. Het enige eten dat er is komt van een kind, een jongen. Een jongen die zijn eten wel wil afstaan, terwijl hij vast ook wel snapt dat deze hoeveelheid niet genoeg is om met iedereen te delen. Vervolgens krijgen alle mensen door een wonder te eten.

Afgelopen zondag hebben wij mogen proeven van een ander brood, een brood dat symbool staat voor iets dat nooit eindigt. Net als bij de wonderbare spijziging is er genoeg voor iedereen: Gods genade voor ons, door het offer van Jezus' lichaam aan het kruis.

Vraag

De wonderbare spijziging gebeurt vlak voor Pesach (zie Exodus 12). Bij het Joodse Pesach is het de gewoonte dat het jongste kind vier vragen stelt, waarna het verhaal van Pesach wordt verteld. Ook hier staat dus een kind centraal. Welke vraag of actie van een kind heeft jou ooit tot nadenken gezet, of heeft ervoor gezorgd dat je vertrouwen in God groter werd?

Gebed

Vader in de hemel, dank U wel voor de kinderen, die ons leren hoe we vol vertrouwen in U kunnen zijn. Amen.

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Kerkelijk centrum:
Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:
IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

Correspondentie:
Postbus 6992130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
Webadres: www.meerkerk.nl

De diensten zijn om de week te beluisteren via GrootNieuwsRadio, 1008 AM
De jubileumdiensten van 20 en 27 september 2009 zijn ook te zien en te beluisteren via [de website](#).